

[Mads Eg Damgaard.]

værk, således som rådsdirektiv nr. 64/429 foreskriver, og som Danmark har tilsluttet sig.

Men naturligvis må vi kræve de samme kvalifikationer af folk, der kommer fra EF-landene og søger at udføre arbejde her i landet, som vi kræver for de danske kolleger. De skal kunne dokumentere, at de er fagfolk; de skal kunne dokumentere, at de er i faget; de skal også kunne præstere et vist beløb som depositum af sikkerhedsmæssige grunde. De skal ligeledes dokumentere, at de behersker sproget, eller at de råder over medarbejdere, der behersker det danske sprog, sådan at det er dem muligt at sætte sig ind i de danske bestemmelser.

De skal også kunne dokumentere, at de råder over værksted eller kontor med telefon m. m., altså i det hele taget har et fast tilhørsforhold — for elinstallatørernes vedkommende i det forsyningsområde, som de ønsker at arbejde i. Man skulle synes, det var nok, at de havde dette faste tilholdssted med kontor og værksted her i landet eller i udlandet, hvis ellers de havde de nødvendige kvalifikationer. Det er i alt fald tilfældet, når det drejer sig om andre slags installatører, kloakmestre o. lign.

Nu ved jeg, at de berørte organisationer har meget stor interesse i at få et samarbejde med de tilsvarende organisationer i de 9 medlemslande, fordi de er klar over, at det vil have den største betydning, at man får standardiseringsnormer. Især inden for elektricitetsområdet vil det have meget stor betydning, at man kan arbejde sammen, for vi må jo huske på, at dette er gensidigt, det skulle jo gerne være sådan, at også danske installatører af enhver slags og håndværkere af enhver art kan tage arbejde i de andre medlemslande.

Kontrollen af disse autorisationer kan nok give anledning til overvejelse. Det er klart, at i et så lille land som Danmark er enhver kommunal myndighed, f. eks. en bygningsmyndighed inden for det kommunale område, i stand til at slå op i en bog, hvilke kvalifikationer en eller anden dansk installatør måtte råde over, og den kan således ret hurtigt give ham tilladelse til at udføre det arbejde, han ønsker inden for den pågældende kommune. Det må blive meget vanskeligt, når man skal undersøge de

mange, der kunne tænke sig at søge arbejde her i landet fra EF-landene. Nu tror jeg egentlig ikke, det bliver så forfærdelig mange, som den foregående taler også var inde på, men det kan alligevel godt blive en hel del, og det kan godt blive vanskeligt at finde ud af, hvilke kvalifikationer de pågældende har. Man kan ikke regne med, at man kan slå det op i en eller anden bog; han må altså kunne bevise det. Det kan godt give anledning til overvejelse, men det må vi jo kunne tale om i udvalget. Vi skulle nemlig derhen, hvor vi skal til at have et stort administrativt apparat alene til at undersøge disse ting, det vil vi prøve på at tage praktisk på, og det tror jeg også nok vi kan finde ud af i udvalget.

Lennart Larson: Ved førstebehandlingen af de tilsvarende lovforslag i forrige folketingsssamling havde mit partis ordfører, hr. Christophersen, ikke mange bemærkninger til lovforslagene, der er en konsekvens af Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber. Det har jeg heller ikke nu ved lovforslagenes genfremsættelse. Der er nogle punkter, som jeg gerne vil have nøjere drøftet i udvalgsarbejdet, men i øvrigt vil jeg henvisse til hr. Christophersens bemærkninger.

Hr. Christophersen var bl. a. inde på det samme, som den socialdemokratiske ordfører her har nævnt, at vi frygter, vi kan få en overadministration med hensyn til udstedelsen af autorisationer. Vi mener, det må kunne lade sig gøre at give den autorisation, der skal til, på de respektive steder. Skulle det være sådan, at en kommune eller et værk skulle være i tvivl, har man jo altid muligheden for at henvende sig til ministeriet.

Der er et andet punkt, jeg godt vil røre ved også. I udkastene til bekendtgørelse nævnes i § 1, stk. 4, at ansøgerens virksomhed i branchen ikke må være ophørt mere end 10 år før ansøgningstidspunktet. Jeg vil gerne fraråde denne frist på 10 år, der efter min mening slet ikke er rimelig. Når man tænker på den hastige tekniske udvikling, må der næres stor betænkelighed ved en så lang tidsfrist. Det er jo også sådan, at efter den nugældende lovgivning kan autorisation til en gas- og vandmester inddrages, hvis den ikke er benyttet inden for de sidste 5 år,